

'Ik heb mijn kind het leven gegeven en mijn kind heeft mijn leven gered.'

Tessa (38): 'DOOR MIJN ZIEKTE HEB IK MIJN MOOISTE CADEAUTJE GEKREGEN.'

Toen ze 29 was, raakte Tessa zwanger. Vanaf het begin had ze last van bloedingen, de verloskundige dacht aan innestelingsbloedingen. Hoe verder de zwangerschap vorderde, hoe erger de bloedingen werden. Bij uitwendige echo's werd niets anders gevonden dan een laagliggende placenta. Tessa kreeg het advies om het rustig aan te doen. Het bloeden hield echter aan; bij de zoveelste inwendige echo rond de 25ste week van de zwangerschap zag men dat de placenta was opgetrokken en dat dit de oorzaak dus niet kon zijn. Bij nader onderzoek merkte de gynaecoloog dat er mogelijk afwijkende cellen aanwezig waren, waarna een biopt werd afgenomen.

Wandelende couveuse

Een week later kreeg Tessa de uitslag, dat het niet goed was en dat ze baarmoederhalskanker had. In 99,5% van de gevallen wordt dit door het HPV veroorzaakt, Tessa's variant zat bij de overige 0,5% (bron: www.kanker.nl). Tessa had een zeer zeldzame, agressieve tumor, die zich snel zou kunnen uitzaaien. Ik dacht: Ik ben nu een wandelende couveuse, ik zorg dat mijn kindje geboren wordt en dan val ik weg. Ik weet niet hoe we die eerste nacht door zijn gekomen. Iedere keer als ik wakker werd, dacht ik: ik ga dood.

Er is leven na de kanker

De volgende dag had ze een gesprek in het ziekenhuis over een overstap naar het UMCG in Groningen. Tessa had er volledig vertrouwen in dat het UMCG goed voor haar 26 weken oude kindje zou zorgen, zoals ze had gezien bij haar vriendin die te vroeg was bevallen. 'Laat ze mijn kindje er maar uithalen, dat is een zorg minder en dan kunnen ze met mij aan de slag.' Haar gynaecoloog zei: 'Er is ook nog een leven ná de kanker.' Pas toen kwam voor Tessa de omschakeling dat het misschien toch nog wel weer goed zou komen. De onderzoeken die volgden moesten uitwijzen of er sprake was van uitzaaiingen. Tessa bleek geen uitzaaiingen te hebben. Op woensdag kreeg ze de uitslag en de zaterdag erna startte Tessa met een van de vijf geplande chemokuren; er was geen tijd te verliezen.

Experimenteel kapsel

Tussen de eerste en tweede kuur stond Tessa onder de douche en had ze grote plukken haar in haar handen. Ze belde haar nichtje die kapster was en vroeg: 'Is er nog een kapsel dat je wilt oefenen?' Haar nichtje knipte een experimenteel asymmetrisch kapsel. Na de kerstdagen scheerde haar moeder Tessa's haren er helemaal af. Achteraf hoorde ze dat, terwijl het voor haar een verademing was om niet meer met al die plukken uitvallend haar